

Η Παλαιστίνη χρειάζεται τη διεθνή κοινότητα και τις κοινωνίες περισσότερο από ποτέ. Να παλέψουμε για την ελεύθερη Παλαιστίνη και τον διεθνισμό.

«Με το στόμα σου γεμάτο υδράργυρο στην εποχή των ιεραποστολών, Και τα μάτια σου σαν καπνός και τις προσευχές σου σαν ρίμες, Ποιός από αυτούς νομίζει ότι θα μπορούσε να σε θάψει;».

Πριν λίγες ημέρες, στον σταθμό Λαρίσης έπεσε στα χέρια μου η Athens Voice, το διαφημιστικό free press- χορηγός επικοινωνίας του υπερτουρισμού και του gentrification της Αθήνας-, που από το 2010 κι έπειτα πλάι στις προτάσεις για νεοταβέρνες και cultural urban hypes- παραθέτει την πιο σκληρή εκδοχή της συστημικής γραμμής. Είθισται να την αποφεύγω τη συγκεκριμένη εφημερίδα, ωστόσο η πρωινή ώρα και η έλλειψη άλλου εύκαιρου αναγνώσματος μείωσε τις αντιστάσεις μου.

Ξεφυλλίζοντας την, μόλις στη δεύτερη ή τρίτη σελίδα της εμφανίστηκε η στήλη «Τα νούμερα της εβδομάδας» (τ.961,12.06.2025) την οποία υπογράφει ο δημοσιογράφος Σταμάτης Ζάχαρος.

Πρόκειται, για τον ίδιο δημοσιογράφο που ανάρτησε την κατασκευασμένη με αϊ πλαστή φωτογραφία της Γκρέτα Τούνμπεργκ με Aperol spritz πάνω στο Madleen σε λογαριασμό του στα social media προσθέτοντας κι αυτός ένα λιθαράκι στον χλευασμό των ακτιβιστών και ακτιβιστριών της ειρήνης και της αλληλεγγύης. Στο κείμενο του Ζάχαρου διαβάζουμε μεταξύ πολλών άλλων: «12 ακτιβιστές συνελήφθησαν από τον ισραηλινό στρατό στην προσπάθεια τους να προσεγγίσουν τη Λωρίδα της Γάζας με το ιστιοπλοϊκό σκάφος Madleen. “The selfie show is over” ανακοίνωσε το Ισραήλ, ενώ προηγουμένως οι ακτιβιστές ανέβαζαν διαρκώς βίντεο στα οποία προέβλεπαν επίθεση του IDF, η οποία ποτέ δε συνέβη» και παρακάτω «2 ελληνικά ψαροκάικα είχαν προσεγγίσει το λιμάνι της Γάζας το 2008, αφού τους το είχαν επιτρέψει η οι ισραηλινές δυνάμεις. Παρά τις διαβεβαιώσεις περί του αντιθέτου, δεν είχαν λύσει το μεσανατολικό».

Ο Ζάχαρος δεν είναι βέβαια μοναδική περίπτωση. Από τη διάχυτη προπαγάνδα στα social media – ώρες ώρες σκέφτομαι ότι ο τρόπος που λειτουργεί ο αλγόριθμος κάποιες φορές μας «προστατεύει» τη ψυχική μας υγεία γιατί δε βλέπουμε όλα αυτά που γράφονται- μέχρι τις θέσεις που διατυπώνονται από ορισμένα μέσα ενημέρωσης, η συκοφάντηση των εγχειρημάτων αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό έχει αναδειχθεί σε κεντρικό επιχείρημα της συστημικής αφήγησης για τη συγκυρία.

Για παράδειγμα, με το ίδιο ειρωνικό πνεύμα αν και με καλύτερα ελληνικά (sic) το άρθρο του Άρη Αλεξανδρή «Ακτιβιστές influencers» που δημοσιεύθηκε στην Καθημερινή (17.06.2025) ασκεί κριτική στο διεθνές εγχείρημα March to Gaza κάνοντας λόγο για ναρκισσισμό των ακτιβιστών και των ακτιβιστριών που συμμετείχαν και χαρακτηρίζοντας τους “influencers”. Το συγκεκριμένο άρθρο βέβαια είναι πλέον προσβάσιμο για ανάγνωση μόνο στους συνδρομητές και συνδρομήτριες της εφημερίδας.

Η τοξικότητα και το μίσος προς τις ακτιβίστριες και τους ακτιβιστές που άφησαν την ομαλή καθημερινότητα τους για να συμβάλλουν έμπρακτα στα εγχειρήματα αλληλεγγύης είναι μέρος του συστημικού μισανθρωπισμού που νομιμοποιεί τη γενοκτονία που συμβαίνει την ίδια ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές. Η συντονισμένη επίθεση προς τις πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη από μέσα ενημέρωσης έχει αρχίσει – για την περίπτωση της Ελλάδας τουλάχιστον- να προσλαμβάνει διαστάσεις και χαρακτηριστικά που θυμίζουν όψεις της συντονισμένης προπαγάνδας της περιόδου των μνημονίων, όταν δηλαδή κατέρρεαν και απονομιμοποιούνταν σταδιακά τα μεγάλα συστημικά μέσα ενημέρωσης από την κοινωνία. Γιατί για όλα υπάρχουν και συνέπειες.

« Όσο αυτό το κοινοβούλιο παραμένει σιωπηλό, η Ευρώπη δεν είναι φωνή των δικαιωμάτων αλλά ο αντίλαλος της συνέργειας της στη γενοκτονία»

Με αυτά τα λόγια, ξεκίνησε η Ρίμα Χασάν την πρώτη ομιλία της στο ευρωκοινοβούλιο αμέσως μετά την επιστροφή της στη Γαλλία, αφού είχαν προηγηθεί η παράνομη σύλληψη εκείνης και των συνεπιβατών της σε διεθνή ύδατα και η κράτηση τους στις ισραηλινές φυλακές. Μετά την απελευθέρωση τους και την επιστροφή τους στις χώρες τους, όλα τα μέλη του πληρώματος του Freedom Flotila κατήγγειλαν τις παράνομες συνθήκες σύλληψης και κράτησης τους καθώς και την παρεμπόδιση της διανομής της ανθρωπιστικής βοήθειας στην πολύπαθη Γάζα, επισημαίνοντας ωστόσο ότι η Παλαιστίνη και η γενοκτονία που συμβαίνει στη Γάζα είναι το κρισιμότερο ζήτημα.

«Δε ζήσαμε τίποτε από αυτά που βιώνουν οι Παλαιστίνιοι καθημερινά με τις ταπεινώσεις και την παραβίαση των δικαιωμάτων τους που υφίστανται.» ανέφερε η Ρίμα Χασάν στον χαιρετισμό στην εκδήλωση υποδοχής των Γάλλων μελών του πληρώματος του Madleen στην Place de La Republique που διοργάνωσε η Ανυπότακτη Γαλλία. Ενώ η Γιασμίν Ακάρ ανέφερε σε βίντεο που κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο ότι «τίποτα από όσα ζήσαμε στις φυλακές δε συγκρίνονται με αυτά που καθημερινά υφίστανται οι 11.000 παλαιστίνιοι κρατούμενοι που βρίσκονται εντός τους». Η τελευταία στο μήνυμά της κατήγγειλε επίσης τη γερμανική κυβέρνηση που δεν ασχολήθηκε καθόλου με την υπόθεση της απελευθέρωσης – όπως λέει της το επιβεβαίωσαν και οι ισραηλινοί δεσμοφύλακες ότι δεν έγινε καμία επικοινωνία από την κυβέρνηση της χώρας της για την απελευθέρωση μιας γερμανίδας πολίτη που κρατούνταν παράνομα στο Ισραήλ-, ακόμη περισσότερο όμως κατήγγειλε τη συνεχιζόμενη και βαθιά συνέργεια της γερμανικής κυβέρνησης στη γενοκτονία του λαού της Παλαιστίνης, με την υπέρογκη αύξηση της χρηματοδότησης για τον επανεξοπλισμό της χώρας, απόφαση στην οποία δυστυχώς έμμεσα συναίνεσε και η Die Linke.

Το ζήτημα της συνέργειας των δυτικών κυβερνήσεων στη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, στις δολοφονίες και τον πολυτραυματισμό χιλιάδων παιδιών – ακόμη και νηπίων και βρεφών- σε καθημερινή πλέον βάση, είναι ένα από τα κρισιμότερα ζητήματα που οφείλει να αναδείξει τον διεθνές κίνημα αλληλεγγύης. Με την αφοπλιστική της ειλικρίνεια και αμεσότητα η Γκρέτα Τούνμπεργκ, εξήγησε κατά την άφιξη της στο αεροδρόμιο του Παρισιού μετά την απέλαση της από τις ισραηλινές αρχές: «αυτό που συμβαίνει στη Γάζα, συμβαίνει εξαιτίας του ρατσισμού και γιατί οι περισσότερες χώρες επιδιώκουν να υπερασπιστούν έναν καταστροφικό γεωπολιτικό συσχετισμό σε βάρος των λαών και του περιβάλλοντος». Οι δηλώσεις της σοφής όπως η ιστορία αποδεικνύει Γκρέτα επαληθεύθηκαν και πάλι: η επίθεση του Ισραήλ στο Ιράν αντανάκλα ένα πολύ ευρύτερο πολιτικό στόχο από τον περιορισμό του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν αλλά αποβλέπει στην αλλαγή του περιφερειακού συσχετισμού δυνάμεων στην περιοχή. Την ίδια στιγμή, η γενοκτονία στη Γάζα συνεχίζεται και σκόπιμα επισκιάζεται καθώς αρκετά ειδησεογραφικά μέσα ενημέρωσης αισθητικοποιούν τη σύγκρουση Ιράν- Ισραήλ, κατασκευάζοντας συγκεκριμένες και απολύτως στερεοτυπικές εικόνες.

Εξάλλου, στο διάστημα που μεσολάβησε από την 7^η Οκτωβρίου του 2023 μέχρι σήμερα, ο συστημικός προπαγανδιστικός λόγος έχει εξελιχθεί και από την εργαλειοποίηση του αντισημιτισμού σήμερα έχει καταλήξει να εκφράζεται ως μια χωρίς προσχήματα ισλαμοφοβία.

«Ας ενώσουμε τις τελείες»

Η επίμονη και βίαιη καταστολή της αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη αποτελεί βασικό όπλο των συνένοχων κυβερνήσεων. Γνωρίζουμε καλά τι έγινε στις ΗΠΑ και στα πανεπιστήμια τον περασμένο χρόνο, ξέρουμε καλά ότι υπάρχουν πολίτες που διώκονται σήμερα στη Γαλλία και στο Ηνωμένο Βασίλειο με στοχοποιητικές διατάξεις αντιτρομοκρατικών νόμων, επειδή εξέφρασαν δημόσια την αλληλεγγύη τους στην Παλαιστίνη.

Σε ένα πολύ όμορφο κείμενο για τη σημασία που έχει ιστορικά ο διεθνισμός και το κίνημα διεθνιστικής αλληλεγγύης για την αριστερά και τα κινήματα στις ΗΠΑ γράφει ο πολιτικός ακτιβιστής, ιστορικό στέλεχος του αμερικάνικου αντιπολεμικού κινήματος και δημοσιογράφος James Kilgore «Ακολουθώντας το παράδειγμα των μαζικών λαϊκών κινητοποιήσεων μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ, για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, χιλιάδες άνθρωποι ξεχύθηκαν στους δρόμους των ΗΠΑ για να εκφράσουν τη μαζική αλληλεγγύη τους σε έναν αγώνα που διεξάγεται εκτός των συνόρων μας. Οι άνθρωποι έχουν συνδέσει τα σημεία του συστήματος με νέους, σημαντικούς τρόπους, όχι μόνο επισημαίνοντας τους δεσμούς μεταξύ του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και της σιωνιστικής καταπίεσης, αλλά και σημειώνοντας πώς οι βασικοί πυλώνες του καπιταλισμού — τα hedge funds, οι μεγάλες τεχνολογικές εταιρείες, τα πανεπιστήμια και το στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα — είναι οι κινητήριοι μοχλοί και οι ωφελούμενοι του πολέμου και της γενοκτονίας. Αυτές οι ενέργειες έχουν επίσης αποκαλύψει τη συνεννοχή του Δημοκρατικού Κόμματος σε μαζικές δολοφονίες». Ενώ λίγο πιο πάνω στο ίδιο κείμενο αναφέρει ότι ο διεθνισμός ήταν ένα δομικό στοιχείο της πολιτικής ταυτότητας, όλων των ρευμάτων της αριστεράς και των ριζοσπαστικών κινημάτων για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα.

Η απροκάλυπτη συνεργασία των δυτικών κυβερνήσεων – συμπεριλαμβανόμενης και της ελληνικής- με τη δολοφονική ακροδεξιά ισραηλινή κυβέρνηση αποτελεί ένα διεθνές έγκλημα πολέμου. Είναι τέτοια η σημασία του που αν δεν πασχίσουμε να το σταματήσουμε δε θα μπορούμε από εδώ και στο εξής να συνεχίζουμε τις ζωές μας με τον ίδιο τρόπο.

Η υποτίμηση, συκοφάντηση ή ακόμη και στοχοποίηση των ανθρώπων που συμμετέχουν σε διεθνείς αποστολές αλληλεγγύης στον δοκιμαζόμενο λαό της Γάζας, που απειλείται με αφανισμό από το γενοκτονικό απαρτχάιντ του καιρού μας,- όπως διεθνών προσωπικοτήτων μελών του πληρώματος του Madleen που επιχείρησαν να μεταφέρουν τρόφιμα και φάρμακα στη Γάζα με μια ειρηνική αποστολή ή των χιλιάδων μελών του διεθνούς εγχειρήματος March to Gaza που προσπάθησαν να προσεγγίσουν την Γάζα και να εκφράσουν την έμπρακτη αλληλεγγύη τους, έχει ωστόσο δύο όψεις: η μία είναι σαφώς ηθικο-ιδεολογική, η άλλη σχετίζεται με τον φόβο ανάδυσης ενός νέου διεθνιστικού κινήματος αλληλεγγύης και ειρήνης το οποίο απειλήσει τις νέο-αποικιοκρατικές ιεραρχίες που επιδιώκεται να καθιερωθούν.

Το νέο διεθνιστικό κίνημα συσπειρώνεται και δικτυώνεται και αναζητά νέους δρόμους για την οργάνωση της αλληλεγγύης και της αντίστασης. Τα αντιπολεμικά κινήματα μας έχουν δώσει πολλά και θα μας δώσουν και σήμερα. Δεν είναι η αλληλεγγύη το τελευταίο καταφύγιο της ενοχής των δυτικών, όπως αφελώς υποστηρίζεται από υποτιθέμενα «ψύχραιμες» κριτικές αυτών των συλλογικών προσπαθειών και αγώνων. Η διεθνιστική αλληλεγγύη ενημερώνει τις κοινωνίες, επιδρά και επηρεάζει τις θεσμικές λειτουργίες, ασκεί πίεση στις εθνικές κυβερνήσεις μπορεί να αλλάξει ακόμη και τον διεθνή συσχετισμό. Ταυτόχρονα, δημιουργεί μια νέα εικόνα για το μέλλον. Η Παλαιστίνη και η Γάζα χρειάζονται το διεθνιστικό κίνημα και τις κοινωνίες όσο ποτέ άλλοτε. Οι λαοί και όχι οι συστημικές κυβερνήσεις πρέπει να πουν την τελευταία λέξη.

Δε σταματάμε να μιλάμε για τη Γάζα.

Δε σταματάμε να μιλάμε για την Παλαιστίνη.

Οι λαοί θα πουν την τελευταία λέξη.

Σημειώσεις

Sad eyed lady of the lowlands, 1966 Bob Dylan, Joan Baez,

https://www.youtube.com/watch?v=_bCPl-e9rag

Η απάντηση στο άρθρο του Α. Αλεξανδρή δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα των συντακτών στις 19.06.2025 Α.Λαγωνικού, Α. Φάρας, «Ο ακτιβισμός που επικρίνετε έχει κόστος», Εφ.Συν, διαθέσιμο εδώ: https://www.efsyn.gr/stiles/apopseis/476270_o-aktibismos-poy-epikrinete-ehei-kostos

Διαβάστε σχετικά το κείμενο του Eskandar Sadeghi-Boroujerdi, «Κλιμάκωση» που δημοσιεύθηκε σε ελληνική μετάφραση: <https://jacobin.gr/klimakosi/> στο Jacobin Greece στις 19.06.2025

James Kilgore, "Palestine Has Reignited US Left Internationalism. Can We Keep the Fire Alive?",

truthout.org, 23.06.2024 διαθέσιμο εδώ:

<https://truthout.org/articles/palestine-has-reignited-us-left-internationalism-can-we-keep-the-fire-alive/#:~:text=Internationalism%20was%20about%20more%20than,meant%20to%20sacrifice%20for%20liberation.>

*Η φωτογραφία που συνοδεύει τη δημοσίευση έχει αντληθεί από το FB account του March to Gaza Greece. .